

Blijft onze regionale samenwerking intact?

Het kabinet Rutte streeft naar een krachtige en kleine overheid. De weg waarlangs dit moet gebeuren lijkt niet eenvoudig. Rutte gaat de bestuurlijke drukte te lijf door het verminderen van het aantal politici op alle niveaus. De provincietaak wordt beperkt tot de ruimtelijke en economische sector. De Randstad wordt provincie en het regionaal bestuur op basis van de opgelegde WGR+ wordt afgeschaft. Gemeentelijke herindeling wordt aan de beleefdheid van lokale overheden overgelaten.

Het regionaal bestuur van de WGR+-gebieden verschilt in zo verre van de traditionele WGR (wet gemeentelijke regelingen), dat eerstgenoemde bij wet een extra pakket bevoegdheden hebben gekregen bovenop de vrijwillig overgedragen gemeentelijke taken. Het wordt niet duidelijk of en in hoeverre hun afschaffing leidt tot vermindering van de bestuurlijke drukte.

Bestuurlijke regionale samenwerking is in de jaren '60 ontstaan, omdat de provincies niet in staat bleken gemeentegrensoverschrijdende problemen rond de grote steden adequaat op te lossen. Haaglanden heeft pas in de jaren '90 vaste grond onder de voeten gekregen. De WGR+ heeft zijn positie verder versterkt. In augustus jongstleden is een evaluatie verschenen, getiteld 'Plusen en Minnen'. Alle plusgebieden blijken goed te functioneren. Het kabinet wil die nu afschaffen, terwijl zij juist in het vergrote gebied van de nieuwe Randstadprovincie en bij het uitblijven van fusies tussen te kleine gemeenten de afstand tussen de bestuurslagen moeten overbruggen en zo een oplossing voor de bestuurlijke drukte bieden.

Op de dag dat het parlement het bij wet opgerichte openbaar lichaam Rijnmond ophief, besloten de burgemeesters van de Rijnmondgemeenten hun opgebouwde samenwerking op vrijwillige basis via de gewone WGR voort te zetten. Haaglanden moet dit voorbeeld volgen.

Luigi van Leeuwen, een Haaglander